

Az előfizetés ára:
 1883 januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . 4 frt.
 „ „ negyed évre . 2 frt.
 Előfizetheti a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél.

PÉCS

A hirdetések ára:

Négy hasábos petitsor
 1-szer 6 kr
 2-szer 5 kr
 3-szor 4 kr
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
 Nyilttérben egy sor 10 kr.

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca-

Hová jutunk?

Nem is olyan rég volt, mikor még a július augusztusi napokat elnevezték holt idénynek. Politikusok, hivatalnokok, föld-birtokosok, kereskedők meghúzták magukat egyik vagy másik hüs patak mentében, nekiadták magukat a boldog pihenésnek, a hangadók nélkül maradt nagy közönség pedig mély hallgatásba merülve, hagyta magától folyni a világ sorját. Tartottunk e pihenő időben dalünnepélyeket, kirándulásokat, tudós és nem tudós társulati összejöveteleket, csak hogy a nagy hallgatás közben bennünk megszorult szebbnél szebb beszédek és toasztoknak egy kis kibuvó rést találjunk.

Boldog idők. Beggio a mostani „holt idény“ minden inkább csak nem a csendes magabevonultság és pihenés ideje. Hirlapok, melyek máskor az idő eseménytelen-sége miatt alig tudva megtölteni hasábjai-kat, boszusan panaszkodtak a savanyu ugorka évadja miatt, teledsen tele vannak izgalmas dolgokkal. Tisza-Eszlár és mindig és mindenütt és minduntalan csak ismét Tisza-Eszlár. A közönség pedig idegesen vitatkozik, fejteget, gyűlöl, elítél, lesújt, gyanusít.

Volt Magyarországon már máskor is izgatott a közvélemény. Egy egy képviselő-

választási időszak, a magyar escomptebank felállítása, a külön vánterület, a keleti háboru, a boszniai occupatió s még annyi más nem egyszer korbácsolták magasra az indulatok hullámain. De ez az izgalom mind különböző volt ahoz képest, mi ma ideges reszketegségben tartja a magyar közvéle-ményt. Mert eddig haragudtunk osztrákra, muszkára, szerbre, bosnyákra, bécsi bankár-és katonakörökre, de itthon kölesönösen tisztelni, szeretni tudtuk egymást, ha nem is másért, de legalább, mert magyar. Most, mikor muszka, osztrák, bosnyák, szerb leg-alább ezidő szerint békét hagy nekünk, s itt volna az ideje, hogy háborítatlanul fog-junk a régesrég nem élvezett s kitudja meddig élvezhető béke műveihez, ez időszak-ban, melyért más nemzetek úgy epednek s ha elérték, serény karokkal munkálnak gyarapitanak s visznek véghez késő utódok által is magasztalt nagy dolgokat, mi ma-gyarok egymásnak állunk, s teljes erőből igyekszünk egymást minél tökéletesebben lejárni s egymás erkölcsi értékét minél ala-csonyabbra nyomni. Avagy vajjon van-e ez időszakot közpályán, közügyekkel foglalkozó ember Magyarországon, kinek becsülete még nem volna elrágalmazva. Magas méltóság és kis hivatal, tiszteletre méltó mult, vagy reményteljes jövő képesek-e valakit megóvni, hogy az öcsárlás tele torokkal ne kiáltson

reá minden rosztat? Van-e ma Magyaror-szágon hivatali, tisztai, ügyvédi, irói becsület? A miniszter elnök haza áruló, az igazságügy-miniszter, a főügyész, a főügyészi helyettes büntárs, megvesztegetett bűnpártoló, az igazságszolgáltatás egy bűnpalástoló készü-lék, melyet egy láthatlan, meszeszerű hatalom céljai szerint forgat, az ügyvéd megveszte-gettet ember, a hirlapíró pénzén vásárolt világesaló. Hivatalos hatalommal való visz-szaélés, árulás, tortura, presszió, vádaskodás, sikkasztás, s a gonoszságnak minden neme faja, mit csak egy fanatizmusában felhevült agyvelő kigondolni képes, csak ugy bocsa-tatik vakon világgá, mit sem ügyelve arra, hogy vajjon a dühösen szórt vád kit és hol talál. Ilyen ma a holt idény Magyar-országon

Mi meg aggódva kérdezzük, hová jutunk ezen az uton?

Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy vala-mint a nagy természetben, ugy a társada-lomban is fordulnak elő különböző erejű és irányu viharok, melyeknek lezajlása után csak tisztább lesz a levegő, de ez a mostani vihar nem ilyen természetű. Valóságos jég-verés az, mely kegyetlenül paskolja tönkre a magyar állam fájának legeletereőbb haj-tásait, s a jövő reménységét. Avagy hihető volna-e, hogy a kétkézszel szórt rágalmak és gyanusítások igazak? Ha igazak vol-

A „Pécs” tárczája.

†
Mücke József Ferencz.

Tegnapelőtt még ott üldögdélt a Kött-féle kert egyik asztala mellett, ma már — halott. Reszketeg kezét barátságosan nyuj-togatta felém s el-el akadó hangon tudako-zódott hogylétem felől, pedig ő volt a halál révény. Tudakozódott rég nem látott ösme-rősei után, mintha még egyszer az életben szemlélt akart volna tartani azok felett, kik őt szerették, kiket ő szeretett. Mert akik őt ismerték, lehetetlen volt, hogy ne is sze-ressék egyttal azt a senkinek ártani nem tudó, mindenki iránt melegen érző embert, kinek igénytelen külseje alatt művészi lélek s minden szépért nemesen feldobogó szív la-bozott. Mücke nemcsak a festőművészetnek volt mestere, hanem egyike azon kedves embereknek, kikbe mint régi jobb idők kihaló álme-lében levő maaadványaira s az antik jel-n mintaképeire oly jól esik tisztelettel szemlélünk.

Mücke József Ferencz Somogy megyé-ben Nagy-Atádon született 1819-ben. Egy, a napoleoni háboruk alkalmával kivándorolt főurnak volt törvényes gyermeke, de atyját elvesztette, mielőtt még ismerté volna. A

szegény kis árva, kinek atyja halála után nem volt senkije, semmije, még beszélni is alig tudott, midőn egy átutazó akrobata család megszánta a senki fiát, s magánál tartotta, míg nem hét éves korában egy idős, gazdag gyártulajdonosnőnek megtet-szett a kis virgoncz gyermek s őt magáé-nak fogadta. Nevelő anyja férjétől, törvé-nyes örökre fogadás útján nyerte a Mücke nevet, melyet aztán egész életén át viselt. 16 éves korában katona nevelőintézetbe lé-pett, de nevelő atyja halála után nem lé-vén ki a tanulási költségeket fedezze, bucsított mondott a bécsi nevelőintézetnek s ke-reskedésbe ment. De már ekkor erősen nyil-vánult benne a festő művészi hajlam s Bécs-ben a híres Amerling Frigyes festő őt tanítványai közé vette fel. Amerling veze-tése alatt tett tanulmányai közben gyorsan fejlődtek művészi képességei, melyek szá-mára mindenkorra tisztos helyet biztosíta-nak a jobb magyar festők sorában. Mint fiatal művész időzött Prandau báró birtokán, midőn Panián Antoniát meglátva, oly benső szerelemre gyulladt, hogy választottját ott azonnal megkérve, csakhamar nőül is vette. Mint nős ember indult most hévvel s remé-nyekkel gazdagon sorsa felé, mely őt Linczből vezette, hol letelepedése a város művészi történetében egész esemény volt, a linczi Kunstvereint ő teremtette meg. Mint már jóhírű festő kapta azon megbizást, hogy ő Felsőágát az aranygyapjas-rend dísz-

öltönyében lefesse s feladatát annyi művé-szettel oldotta meg, hogy a legszebb aján-latokkal ment hg. Schwarzenberg fürsten-feldi birtokára, a hercegtől nyert megbiza-tásokat teljesítendő. Innen Lichtenstein her-czeghez, majd ismét Horvátszágba kapott meghívást s Zágrábban festette a horvát történelem jelentősebb mozzanatait, aztán Stroszmayer diakovári püspök számára dol-gozott, mikor a szerence és jólét kapuja hirtelen bezáródott mögötte. A nagy horvát tervekkel telt püspök s a testestől lelkestől magyar művész között beállott a szakadás, és bármennyi szép kilátással biztatta is Mückét az építendő diakovári székesegyház ot hagyott inkább mindent s ment a bizony-otalanba, mintsem hogy jólétben éljen olyan körben, hol hazájával együtt legszentebb ér-zelmeit sértegetik. Budapestre, majd üdülés, gyógyulás végett orvosok ajánlatára Pécs-re jött ezelőtt tiz évvel s a mienk is maradt végső sóhajjág.

Mücke kiváló tehetségű és képzettségű festő volt. Bécsen, Budapesten kívül több időt töltött a müncheni festészeti akadémián, s Velenczében, melynek műkincseiről mindig nagy lelkesedéssel tudott beszélni. Itt izmo-sodott meg benne az a művészi képesség, mely őt vallásos tárgyú és történeti képek festésére kiválóan alkalmassá tette. Később genre képeket festett. „Laczi konyha“ „A nagyapa utolsó öröme“. „A rongyszédő“

nának, ha Magyarország mind csupa becstelennélküli emberek befolyása alatt állana, az első huszonnégy óra leforgásával itt mindennek fél kellene fordulnia. Ha pedig nem igaz, vajon állhatnak-e oly emberek sikeresen az ország közügyeinek szolgálatában, kik iránt a közbizalom alapjában meg van rendítve? Vajon nem fognak-e éppen a legérzékenyebb becsülettel bírók és leghivatottabbak örökre bucsut mondani a közpályának, ha egyszer szomorúan látják, hogy a közpályán Magyarországon csak tönkre jutni lehet?

Akkor aztán elérkezik majd egy új világ, hol a becsületekre féltékeny elemek üresen hagyott helyét elfoglalják a vastag és vastagabb bőrűek, kik a támadás iránt kevésbé érzékenyek, de ez az új világ éppen a most annyira hánytorgatott moral és becsület érdekében nem lesz kívánatos.

Térjünk már egyszer magunkhoz azon ádáz dühöngésből, melyet minden külső ellenségénél kegyetlenebbül önmagunk ellen elkövetünk. Eleget hurezoltuk, gyaláztuk már egymást, elég vesztetést szenvedtünk már idebent és szenvedtet hazánknak eddig szenttelen jó hírre a külföld előtt. Eleget rendítettük már, óvakodjunk még tovább is megrendíteni az egymás becsületébe és erkölcsi bízalmat, a mely közbizalom nélkül állam meg nem állhat, ép-ügy, mint össze kell dőlni azon épületnek, melynek kövei közül az ellenséges elemek az összetartó ragasztékot kiporlasztották. Mert ha az eddigi irányban tovább haladunk, nálunk is be kell majd következni a minden kicsapongást követni szokott kiábrándulásnak, de akkor a megtörténeteket meg nem történetké tenni nem állandó hatalmunkban.

A vidéken.

Végre nekem is kijutott egy részecske azon jótéteményből, mit a törvényhozás az igazságszolgáltatás közegei számára szüneti üdülés czime alatt adományozott s az igazságügyminiszter ur szigoruan végrehajtott s csak az hiányzik, hogy az egykori para-

dicsoni életből kitilalmazass mintájára egyenruhás kherubok állítsanak örökül a bírósági épületek kapui elé.

Kirándultam a vidékre a városi hőség katlanából, azok közé, kiket a szabad, füszeres, ősze lég hullámzása éltet, a rózsamosolygásu kora hajnal és madárdal ébreszt, az alkony violaszinben bucsuzó sugárai nyugalom és álomra hívják; — azon boldogok közé, kikről Horác már az ő korában énekl, és sokan ma is vele sohajtják: Beartus ille, qui procul negotiis, paterna rura bobus exercet suis.

Kirándultam azon jólelkű, hangyaszorgalmu földműves nép közé, melynek arczaverejtékével kell a mindennapi kenyeret nemcsak a maga, hanem a többi reá nehezede s életvedet tőle nyerő néposztályok, az állam, a megye, a község, a család számára is megkeresni, — melynek szüneti üdüléséről senki nem gondoskodik, sőt akárhány filiszter nemzetgazda még a vasár-és ünnepnapjait is sokalja és irigyli tőle. Mintha az a kasza kapa kezelés egész napon át az Isten szabadege alatt csak oly könnyű játszani munka volna, mint akár a tollforgatás, vagy pénzbeszedés, olvasás, rendezés, és fiókokba elrakás.

Kirándultam a baranyai Svájcba, hol az erdő koszoruzta hegyek, boztermő hegyoldalak, virágos völgyek, de sőt az isten-áldást hirdető maradványok: a tarló is őszinte mosolyfal fogadtak, mint rég látott vendéget. S annál kedvesebb volt e mosoly, mert az édesanya természet szivéből jött, mely nem tud magára álarozotni öltöni. Ön-kénytelenül eszembe jutott gyermekkorom dala: Más világa, más felhője, tüneményes bájoló.

Hasonlóképp fogadtak az emberek hol megfordultam, kik kedélyesebben, szívélyesebben más dolgokról is tudnak beszélni, mint a sziveket és lelkeket maczeráló politikáról, vagy antiszemitizmusról, tisztaeszleir nyavalgásról s több eféle csodabogárról.

Egyheti tartozkodás e gyönyörű vidéken, közelebb emelt a mindenség urához, kit a böles légesze fel nem ér, kiről azt tanítják, hogy az embert — édes mindnyájunkat — sajátképre és hasonlatosságára alkotá. Fenséges eszme! Mikor lesz, midőn sárba nem rántják, vagy sárral nem dobálják?

Hanem minden öröm közé több, kevesebb keserűség is vegyül. Mintha e kettő

töszomszédok, vagy örökké osztozkodó testvérek volnának.

Az én örömem sem lehetett teljesen zavartalan.

Egyik nap délutánján az érkezett posta meghozta a hírlapokat, köztük a „Magyar föld”-et is, melyet már vagy tíz óta nem láttam. Lakhelyem kaszinóinak, vendéglőinek, kávéházainak s egyéb gyüldéinek látogatói a „Presse”-kből, „Fremdenblatt”-okból, „Welt- és Tagblatt”-okból, „Floh” és „Kikiriki”-kből stb. merített ismeretek után a kultúra sokkal magasabb fokán állanak, hogy sem a mondott lapból a magyar földet ismerni szükségesnek tartanak.

Mohón vettem e lapot kezembe, még mohóbban olvastam vezércikkét: Az agrár törvény magyar állami szempontból. — A fejtegetés minden során elgondolkodtam. De különösen megkapott a bevezető sorok között azon mondat: „Hazánk állami szempontjából, nemcsak hogy e törvényhez kötött esalfa reményekben nem bízom, de halottabból feltámaszthatását már a hűbéres viszony megszűnését jelző, s felemelhetlen súlyos sikköve miatt sem tartom megtörténhetének.”

E kimondás visszaidézte emlékezetembe mind azt, mit e fontos kérdés körül pr és contra olvastam, vagy hallottam. Elkomorodtam.

De végre is a szélesebb látkörű gondolkodás egyes kérdések felett a provinczián ma nem divatos. Majdha a kérdés, mint égető, napi renden lesz, vagyis az égő tető a nyakunkba készül szakadni, én is úgy teszek, mint akárhányan tesznek: egy nagy lélekzetet veszek, s a felelettel készen leszek. Tehát ne ijedjen meg az olvasó, nem fárastom a thema fejtegetésével.

Kimentem a szabadba.

Hegyen-völgyön keresztül célomhoz, a pusztára értem, hol a gazdatiszt éppen esélőgépét nagyban foglalkoztatta. Szőbe-széd közben, minthogy az ott sürgött-forgott munkások között németeket nagyszám-mal láttam, kérdezősködtem ennek oka iránt, mert a pusztá tájékan magyar falvak is vannak összetakolt szegényes házakkal, melyek lakói itt szép pénzt kereshetnének.

A gazdatiszt becses adalékkal illusztrálta nekem az agrár kérdést: a közelben fekvő magyar-falvak népességének dologkerülése vázlatosával. Nézzek csak körül — figyelmeztetett — a legelső magyar faluban, talállok ott akárhány gazdát, ki most

„A vén koldus” gyönyörű képek, melyeken éles megfigyelés, költői felfogás mesteri színkezeléssel párosul, s a legelső tárlatokon és kiállításokon elismerést vívtak ki mesteri képek. Mióta azonban Pécsen volt nem koncepiált.

Betegség, öregség, anyagi bajok egyaránt emésztették a művész lélekerejét s meddővé tették teremtő szellemét. Arczkepei azonban, melyeket itt festett magukon hordják a mesteri kéz bélyegét. Nagyobb művel egyedül a lyceumi templom falfestményeivel tette nálunk magát emlékezetessé. Mikor még a képeket festette, milyen kedves humorral elbeszélgetett, s szombaton e képek közt fog róla felhangzani Requiem aeternam!

Utolso időkben már sokat betegeskedett, hanyatlását mindenki látta, csak ő maga nem. Tudni sem akart róla, hogy ő vesztélyesen beteg. Dr. Johann orvos egész odaadással ápolta, vigasztalta, kimélve őt a szomorú való tudatától. Az orvosnak külön kulcsai voltak a beteg lakásához, hogy jöhessen mellesse a mikor akar, a beteg tudta nélkül. S meg is tette. Naponkint négyezer ötször, sőt éjszaka is eljött tudakozódni a szegény szenvedő után, de beszélni csak egyszer beszél vele napjában, nehogy a gyakori látogatás a beteget szomorú sejtelmekre bírja. De a test erőtlensége végre is jelentkezett. Keze elkezdett resz-

ketni, s ő képtelen volt festeni. Hozzá ült vázsnához s szomoruan vette észre, hogy kézvonásainak nem ura többé. Az eset kiszaladt hol erre, hol arra. Leánya — maga is derék festő — mig atyja nem volt jelen, hirtelen oda ült és serényen javította ki a kusza vonásokat. A kegyes család sikerült, a művész megvigasztalódott, hogy vonásai még sem olyan hibásak, mint azokat első bánata mutatta. De ez sem tartott soká. Utolso képe, a gyászos véget ért országbíró arczéke, melyet a pécsi takarékpénztár megbízásából festett, leánya távollétében készült. A jobb kar konturáját elhibázta. A kar feszes maradt. Ez őt nagyon bántotta. Szerdán reggel végkép elgyengült, mire leánya váratlan megérkezése a vidékről, még egyszer felvillanyozta.

Midőn leánya elbeszélte mit festett vidéki időzése alatt, öröm fogta el s felakart kelni, de — nem tudott. Előhozatta a félig kész Majláth képet, hogy ő is megmutassa, mit tett azalatt s aggodva susogta: „a karja nem jó”, „a karja nem jó.” Leánya könyeit visszafajtvá vigasztalta: „En majd kiigazítom.” mire arca újra felderült. „De el ne felejtésd kiigazítani” sohajtá, s a művész — nem volt többé. — — —

Ihetett művész, derék hazafi, jó barát, kinek lelkelemezge az enyémet annyit felmelegít, fogadd a megemlékezés e báyvadt sorait tőlem őszinte gyászom jele gyanánt.
I. gnotus.

Színész és feleség.

Terítve volt.

Mellier bárónó türelmetlenül várta férje megérkezését. Dacára szorgos utángondolásnak, nem tudta hol maradt?

Vagy százszor tekintgetett ki a fényes tükörablakon, ha vajjon nem látja-e férje kocsiját az utcák zajos tömege közt? De egy negyed óra a másik után mult, anélkül, hogy az inas ura érkezett jelentette volna.

Csak sejtette volna a báró, hogy mily gyötrelmeket okoz nejkének hosszu elmaradásával — minden bizonynyal nehány perczel hamarabb hagyta volna el Florencé kisasszonyt, a nagy opera énekesnőjét, mert bár házassága második évében a szerelem csak halványan mutatkozott nála, mégis udvarias férj volt. De nem is sejtette; egész lénye és gondolata mással volt elfoglalva.

Végre belépett a salonba.

Alice elejébe sietett: „Kedvesem nem is gondolja, hogy két órája várom.”

„Bocsásson meg, kedves Alice, csak félórával vagyunk túl a meghatározott ebéd időn. Nem jöhettek — csakugyan — sürgős ügyek — ön tudja — — —”

„Tudom, hogy férjem egy évvel ezelőtt pontosabb volt;” durezáskodott Alice.

„Mióta a házasság szent állapotában vagyok”, mondá a báró gunyos mosolyal, „azon különös malheuróm van, hogy minden óra, amelyet veszek, gyökeresen roszul

ahelyett, hogy ide tisztességes napszámért munkára jönné, a dolog könnyebb végéhez nyúl. Fogatával elmegey mások számára követ vagy fát hordani. Emellett nem tesz egyebet és farszót, mint fel és lerakodik. Egyet-kettőt napjában kényelmesen fordul, s ha a kocsiülésben unalomból elfárad, változatosság kedvéért leszáll czammogó gebéi mellett sétálni. Kap ezért néhány garast, mit aztán elkoreszmag; míg odahaza a tehetetlen öregek, a feleség s a síhedezgyerköczök látják el úgy a hogy a gazdaságot.

Igy pusztulnak sorba, pusztulásukat világágra hirdeti, és doboltatja a telekkönyvi hivatal, még a szüneti idő alatt is.

Biz ez elég szomorú kép!

Fajunk egy része nem tudja megbecsülni a drága időt, még kevesebb tudja megbecsülni az kiaknázni az apától örökölt s a bőség szarvát önként kínáló szabad magyar földet!

De hát az agrár-viszonyok súlyosodásának egyedül népnök az oka?

Nem egészen.

Az ischiai katasztrópha.

Már lapunk mult számában jeleztek röviden, hogy Ischia szigetén rémes katasztrópha vette lefolyását. Hatalmas földrengés pusztított ott, mely romba dönté a házakat, a romok alá temetve egyszersmind azok lakóit.

Akkori tudósításaink szerint az áldozatok száma 3000 emberre tétetett, e hír valótlannak bizonyult, sajnos kicsinyítve mutatta a természet veszélyes játékának eredményét.

Az újabb tudósítások már részletesek s elmondják, hogy Ischián már jul. 25-én észlelték könnyed, hullámzás-szerű rendülést, minek az lett a következése, hogy több kut, melyben egész éven át víz volt, egyszerre kiapadt. Ami biztos előjele szokott lenni a földrengésnek. A sziget lakói tudják ezt, de mert a fürdőóvad tetőpontján volt, elhallgatták e körülményt, nehogy a vendégeket elriaszassák, nem sejtve, hogy a földrengés oly óriási lesz.

Julius 28-án következett be az iszonyú földrengés, mely a virágzó szigetet oly nagymérvben sújtotta, hogy a 48 óráig mentési munkálatokkal foglalkozó műszaki

csapatok parancsnoka azt a meggyőződését fejezte ki, hogy legalább hatezer holttest van a romok alá temetve. Más szakértők azonban még ezt a számot is kicsinynek mondják a valóhoz képest.

Vasárnap délelben fél-1-kor újabb földrengés volt érezhető Ischia szigetén földalatti morajjal. A nagy hőség következtében a holttestek gyors rothadásnak indultak, mi a levegőt annyira dögvészessé teszi, hogy a kiásási munkálatokat be kellett szüntetni s egész erővel a fertőztelenítéshez látni.

Monteroneban ugyszólván senki sem kerülhetett ki a rettenetes katasztróphát; Lacco-Aménoban és Fiorában ezer-ezer áldozata van a földrengésnek; Casamicciolában 3000 re rug a halottak száma; tehát hivatalos adatok szerint ötezer halott csak a sziget főbb helyein.

A szigeten még épségben maradt épületek bedőléssel fenyegetnek. Ledől romhalmazok már nem egy mentőt temettek el. A casamicciolai templomban felhalmozott holttestek már embermagasságra szaporodtak fel, vasárnap kezdtek meg oltott mész közé temetésüket.

Lehetetlen leírni azt a rémületet, mely Ischián uralkodik. Az emberek azt hitték, hogy az itélet naja elérkezik. Nemesak a földrengés gyilkolta az embereket, a tenger is sok áldozatot uytel el. Különösen Cassamicciolában a tengerparton, sok ember az első ijedelem hatása alatt mint tébolyodott a vízbe ugrott. Mindannyian odafultak.

Es míg Nápoly az ischiai rémhir hatása alatt remegett, ijesztő jelek mutatkoztak, a melyek magát Nápolyt is fenyegették. Mindjobban elsötétedett s sűrűsödött az az óriási magas füstoszlop, mely a Vezuvból felszállott; szikraesővák szálltak a füsttel fel a kráterből s széles, tűzes lávafolyam ömlött a vulkán sziklás oldalán le, irányát Torre del Gecco felé véve. Kétségbeesés vett erőt a lakosságon. Az új életre kelt vulkán lábánál fekvő helységek lakosai halálra menekülve menekültek Nápolyba, magukkal cipelve a mit elbírtak. A menekülők csak fokozták Nápolyban a zavart és kétségbeesést.

A jótékonyosság anygala is működik már. Mindenütt részvétadamányokat szavaznak meg, így a római községtanács száz-ezer, a nápolyi ötvenezer lirát szavazott

meg a katasztrópha által sújtottak javára. Casamicciolából érkezett sürgöny szerint az olasz király látogatása a szerencsétlenség színhelyén sok megindító jelenetre szolgáltatott alkalmat. A király maga sem tarthatta vissza könyeit a megrendítő pusztulás s a szívfacsaró jelenetek láttára. A király egész környezete zokogott. A király bátran bement több összedölt ház romjai közé, hol még élőket véltek találni.

Genalo miniszter személyesen ellenőrizi a holttesteknek oltott mésszel való desinfekcióját.

A rettenetes katasztróphanak, mely egy egész szigetet így tönkre tett még sok részlete lesz, mely csak lassan-lassan fog napfényre jönni az eltakarított romok közül. Nincs ki most utbaigazitson. Az anya nem siratja gyermekét, a testvér testvérét. Osztoztak a közös sorsban, hisz alig maradt élő, az ádáz elem meglepte őket, menekülni sem volt idejük.

Borzasztó!

H i r e k .

A „Pécsi Dalárda” gráci hangversenye, mint újabban értesülünk, oly nagy hatást idézett föl egész Grácban, hogy már az ottani „Tagpost” korán reggel elkelet, második kiadást kellett rendeznie. A hangverseny folyamán a zenei notabilitások egymást váltották fel a szerenese-kívánatokban. Egy asztaltársaság hölgyei, gráci magyarok, pompás csokrot nyújtottak át Wachauer karmesternek az egész roppant számú közönség színe előtt. Az előadás után a gráci „Männergesangverein” társas vacsorát rendezett, elnöke Wieser lovag daltársi kartellviszonyt ajánlott fel a „Pécsi Dalárdá”-nak. A gráci daleyket egyik tagja, Pribeling Lipót a mult számunkban, magyar fordításban közlött verset olvasta leirhatatlan „éljen” és „hoch” kiáltások közt. A másnapi elutazást a gráci híres Männergesangverein szintén ovatiókkal kísérte. Wieser lovag vezetése alatt küldöttség jelent meg s a legszélyesebb örvölzések között robogott el a vonat Ausseban. Ausseban a dalárdát az ottani „Liedertafel” fogadta zászlója alatt, ennek elnöke Kutalek Nándor különösen

jár. Az én óram szerint például, ma egy fél-órát késtem s az én kedves Alicemnek két órát kelle réam várnia — különös! Ha tiz órakor estélyre akarunk menni s ez időre tetőtől talpig tel vagyok öltözködve, Alice azt üzeneti, hogy még nem öltözködött, mert csak kilencez óra mullott, — különös! Ha magamban vagyok valahol s tizenöt percetél éjfélt után jövök haza, ha háló szobámba lépek már fényes regg van s ön természetesen irántami aggodásból szemét sem hunyta le, — különös! Sorsunk ugy látszik az, hogy óráink soha sem akarnak egyezni.”

„Rosz kedve van barátom. Talán nem engedelmkedett paripája a reggel? Miért érezted ezt velem?”

„Boosásson meg drága Alice, — kérek egy kis pástétomat.”

A fiatal asszonyka hallgatott s egy könyv rezgett pilláin.

Az ebéd végén gyengéd hangon kérde: „Nem gondolt arra, minő nap van ma?”

„Nem kedvesem. Miért?”

„Ma egy éve oly gyönyörű csokrot hozott. — Ah, oly boldog voltam akkor!”

A báró mosolygott. „Ugyan hogy tudám ezt oly pontosan? Ha azonban akarja azonnal — —” s gépiesen a csengetyű szár után nyult.

„Még nem!” vágott szavába neje, „a születés napom csak holnap lesz.”

A báró ajkába harapott. Arról csakugyan megfeledkezett, hogy ma Alice szü-

letésnapjának előestéje van. Szégyenkezve vitte neje kezét ajkaiboz.

Rövid, nyomozott csend után kérde neje szándékát az estre.

„Kissé gyengélkedem; ithon maradok” válaszolá Alice félhalhán.

A báró felállott s elbucszott.

Idéje volt, hogy az operába menjen. Természetes, hogy előbb gyorsan átöltözködött, mert hisz ma az ünnepelet, elragadó Florence énekel s így nem hiányozhatott.

Utközben egy díszes virágkereskedés előtt megállittatá kocsiját, — csak nem kívánhatott „jó estét” a művésznöknek egy csokor nélküli?

Az előadás után Florence kisasszony-nál estély volt — hol nagyon természetes, Mellier sem hiányozhatott.

Söt oly boldog volt, hogy az estély végén egyedül maradt a művésznövel.

Utánozhatlan bájjal veté magát Florence a karosszékebe. Tüzes szemei fátyolozottak lettek, egy fájdalmas vonás reszkettett át arcán s mely sóhaj emelé keblét.

„Florence, ön boldogtalan?”

„Oh, hogy ne lennék az! Nem feledkeztek meg rólam? Ma volt születésnapom s senki, senki sem gondolt reá. Ah, így elhagyatva!” s csipkekendőjével egy egy látatlan könyvet törölt le.

„De isteni Florence, azt hittem, hogy születésnapja már három hónappal ezelőtt volt, meg is ünnepeletük fényesen.”

„Nem kedvesem — önmek megvállha-

tom — csalódtam s resteltem e nevetésges családásomat elmondani. Ma volt — s halkan hozzá tette „tizenkilencedik születés napom.”

„Oh, mily örömmel emlékeztem volna meg e napról!” mondá a báró s hevesen csókolgatá Florence habfőhézekeit.

„Tudom, ön az egyetlen, kinél a szív-ből jó.”

„Mondja meg őszintén Florence, de őszintén, mivel szerethetek szivecskéjének örömtöt? Holnap, ha lehet még ma lábái elteszem.”

„Ah kedvesem, ékszerészemnél egy új, pompás ékszer látható. Szerencsétlen leszek, ha nem birhatom e kicsinyiséget! Talán nevet felette, de ez ékszer megrabolja álmodat, elrontja étvágyamat. Ha csak reá gondolok förfájást kapok. Ah, oly nagyon ideges vagyok, bizonyára meg is halok nem sokára. Fogja csak, mily izzó homlokom s hogy dobog szívem s a báró kezét dobogó szívéhez vitte.

Ez sok volt — Mellier boldognak érzé magát.

Alig tudta a reggelt kivárni, hogy a megnevezett ékszerészhez siessen.

A bolt közelében egy barátjával találkozott. d'Orbé gróf volt, szintén Florence egyik tüzesvérti imádója.

„Hová, háová ily korán?” kérde tőle Mellier.

„Jaluzothoz. Nem tudja, hogy hol-

hangsúlyozta, hogy első eset ez, miszerint a „Liedertafel“ magyar dalstevéreteket üdvözölhet. Minő meglepetés várt a pécsi dalárdára! Hegyi Aranka megjelent az indóházánál, üdvözölte a pécsieket azzal, hogy ő is fellép, ki is voltak már nyomva a programmok. Hegyi Aranka három számot vállalt el. A hangversenyéről nyilatkoztak az aussei körök, hogy olyan tetszést és tapsot a Cursalon rég nem látott, mint a műnőben a pécsi Dalárda ott részesült. Hegyi Aranka Magyarországra várásolta a hallgatóságot, „Hírös város az alföldön Kecskemét“, „Ilyen olyan kis legénye“ stb. frenetikus tapsokra ragadtak mindenkit. A művésznő két pompás csokrot kapott. És a társas vacsora! Feledhetlen emlék minden jelen volt szívében! Az ausseeiek nem győztek köszöntőket mondani a dalárdára, azt mondták, hogy elmelet a világ végeig, hoditani fog művészetével, melynél azt bámulják az egész utban mindenütt, hogy 23 tagja mily nagy erőfeszítést fejtjen. Hegyi Aranka mindenkiel külön kezesített a kitűnő „jodlerek“ után, melyeket az aussei daley-let előadott s külön fogott mindenkiel kezét bucsuzól. A pécsi dalárda utjába az ablakokból virágokat szortak, a cursalon föl volt lobogóvva a steierek, az uralkodóház s a magyar nemzet színeivel. Mikor a pécsi Dalárda elutazni készült, az aussei daley-let elnöke Kutaleck egy alpesi rózsák- ból s más e vidéki ritka virágokból készült nagyszerű csokrot adott át a pécsinek. (e csokor Tauszig A. kereskedése kirakata- ban ki volt téve) Az elnök Ischlig kísértte el a pécsi dalárdát. Bár minden magyar ember tanuja lett volna annak a kimondhatatlan és kifogyhatlan szívéllyességnek, mely-lyel az ausseeiek tulhalmozták a pécsieket. Ischlben az ottani daley-let küldöttsége fogadta a dalárdát s a legkitűnőbb ren- deléssel elhelyezte lakásaiban. Az udvar jelenléte, a rendkívül nagy számú magyar vendég kitűnőnek ígéri a mai hangversenyt. A hangversenyről Gmundenből július 31-iki kelet alatt azonban a következő értesítést vettük: A „Pécsi Dalárda“ tegnap este tartotta Ischlben a Cassino nagytermében hang- versenyt, üres ház előtt. Grácban azt mondták a dalárdára, hogy nem szám, ha- nem suly szerint kell megítélni, így áll az ischli hangverseny is, melyen B. Nopcsa, a királyné főudvarmestere, néhány udvar-

hölgy is jelen volt s a legjava, kevés számú közönség Két heti folytonos eső után teg- nap volt az első gyönyörű nap, minden em- ber kisetett a szabadba. Ezenkívül július 26-án es tegnapelőtt ugyanott hangversenyt adott Pálma y Ilka, mely zsufolásig meg- töltte a termet. A dalárdát kérték, adja egy nappal később a hangversenyt, de nem le- hetett, mivel Salzburgban várják. Az egész tisztza jövedelmet, 73 frtot, odaadta a da- lárda a jótékony célra, iskolai könyvtárra. E nagylelkű ténny megatottan közönte meg Schopper Jakob isk. igazgató, aki a hangverseny rendezését önfeláldozással ve- zette s biztosította a dalárdát, hogy magá- nak kitűnő művészetével, a merre megy, hirt és dicsőséget szerez, de Ischlben nemes ténye által örök időkre emléket is hagyott. Az udvar nevezett képviselő s a közönség kifogyhatlanok voltak a tapsokban s tetszés nyilatkozatokban, minden dal után ki kel- lett jönnie Vachauer karmesternek s megköszönnie az elismerést. Különösen tet- szett Hoffer Károly tenorista soloja a „Fájó emlékek“ -ben. (Nem hallottam soha ily bus harangzó) Ma reggel küldöttség jelent meg az elinduláshoz is, az elnök Schopper, alpesi rózsák- ból „Edelweiss“ -ból font gyönyörű csokrot adott a dalár- dának emlékül. A „Pécsi Dalárda“ Gmunden- den át Salzburgba utazott, hol augusztus 1-én hangversenyez.

Salzburg, augusztus 2. („Pécs“ eredeti távirata.) „Pécsi dalárda“ tegnap délután a klessheimi kastélyban Lajos Victor főherceg, Rohan herceg és neje, ugy az ott jelen volt összes magas arisztokratia előtt hangversenyt- zett; minden darab tetszéssel fogadtatott és ismételni kellett; a főherceg legnagyobb meglegedettségének többszöri kifejezést adott és a dalárda összes tagjait concert után hercegileg megvendégelte és azonkívül az utazási alapra 100 frtot adott. Este Mira- bell teremben kitűnően sikerült hangverseny igen finom és szakértő közönség előtt. A hatás rendkívüli volt. Főherceg eljárása az egész városban feltűnést és lelkesedést okozott.

A pécsi dalárda s a magyarországi hirlap- irók nyugdíjintézete. A „Magyar Híradó“ a következőket írja: A budapest-lipótvárosi kisdudóvó egylet és a bölcsőde-egylet lipótvárosi fiókja abból az alkalomból, hogy a hirlapírók a bécsi Männergangs-Vereinnek

a hirlapírók nyugdíjintézete által tett meg- hívásra adott tagadó válasza után a pécsi dalárda mint szintén kitűnő daley-letre mu- tattak, megkereste a pécsi dalárdát, hogy a külföldi utjáról visszatértében ejtse utba Budapestet s itt a Margitszigeten, melyet a főherceg szívesen átengedett e célra, a két egylet javára hangversenyt rendezzen. A pécsi dalárda igen nagy sajnálattal értesít- tette az utóbbi napokban a két egyletet, hogy Budapestben hangversenyt nem rendezhet. Nem rendezhet pedig azért, mert a dalárda a Männergangs-Verein visszatásító szava után a hirlapírók nyugdíjintézete javára tett önkéntes ajánlatával oly mellőzésben része- sült, mely magyarázatra szorulna. Erre a „Nemzet“ azt jegyzi meg: „E sorokkal szemben, minden félreértés kikerülésére, leg- illetékesebb informató alapján irhatjuk, hogy a Magyarországi Hirlapírók Nyugdíjintéze- téhez az itt említett önkényes ajánlat egy- általán nem érkezett meg és így a pécsi dalárda mellőzéséről, a mi a Nyugdíjintézet igazgatóságának intentióitól távol áll, egytá- lán nem lehet szó. „Alig hogy a lapokban ez eset tárgyalatott Czigliányi Béla, a pécsi dalárda végrehajtó bizottságának el- nöke egy levélben értesít, hogy a pécsi da- lárda ajánkozott az irók és művészek körének az irók és művészek nyugdíj- alapja javára hangversenyt ren- dezni s az udvariattalul mellőzte. Ugy lát- szik tehát, hogy a hirlapírói nyug- díjintézetnek igaza van, midőn azt állítja, hogy ő hozzá dalárdánk részéről ajánlat nem érkezett, mert ez utóbbi nem ugyanaz előbbivel. S ily körülmények kö- zött csak ajánlatjuk dalárdánknak, hogy a meghívást fogadja el.

Halálozás. k. Vés z Albert, a budapesti IV. kerületi állami főreáliskola igazgató- tanára, hosszas és kínos betegség után, élete 42-ik és tanárkodása 22 ik évében végkime- rélésben meghalt. Özeget és három kis- koru gyermeket hagyott maga után. A bol- dogult annak idején mint igazgató a szegedi és később a pécsi állami reáliskolákat ve- zette s öcsese volt a szintén nem rég elhalt Vész János miügyeti rektornak. Mint ta- nár és mint igazgató mindvégig törhetlen eréllyel teljesítette kötelességeit s nem kö- zönséges érdemei vannak a középiskolai ok- tatás terén. Temetése Damjanich utca 51. sz. lakásáról tegnap volt. — A pécsi áll.

nap van Florence születésnapja? volt a felelet.

„Holnap? Azt hittem, tegnap volt!“
„Tévedt kedvesem! Holnap lesz, Florence maga mondta nekem. Adieu!“

„Adieu!“ tagoló Mellier csodálkozva. Belépett az üzletbe. Első pillantásra felismerte az énekesnő által leirt éket.

„Mi az ára?“
„Háromezer franc, de mivel rég óhaj- tottam báró urat vevőim közé számíthatni, önnek kétezer ötszázért odaadom.“
„Kétezer francnál többet nem adha- tok érte.“

„Lehetetlen. Csak a kövek kerülnek annyiba. Hol marad az arany és a munka? Nézze csak — győződjék meg maga báró ur.“

De Mellier nem engedte magát rábe- szélni, megmaradt a kínált összegnél, az ék- szerész meg nem engedett.

„Még meggondolom, Estére ismét el- jövők, sziveskedjék ez ékszer addig félre tenni.“

Az ékszerész megígérte s kikísértte a bárót.

Florence hiában várt Mellierre. Sem délelőtt, sem azután nem jött, s az énekesnő a kíváncsiság által hajtva el- ment az ékszerészhez megkérdeni, meg vette-e Mellier az ékszer, vagy nem?

Csodálkozott is szerfelett, midőn az ékszerész előadta az alkut.

Most Florencenek egy gondolata tá- madt.

„Adja oda a bárónak kétezer francért,

— természetesen szinleg. Itt, fogja a hiányzó ötszáz francot — ismerem nyakasságát. A hallgatást természetesen kikötöm.“

Az ékszerész mosolygva tette el a pénzt.

Florence haza hajtatott. Tudta, hogy a báró tiszzeresen is megadja a pénzt.

Rövid időre rá, a báró megjelent az üzletben s nagyon csodálkozott afelett, hogy az aranyműves oly engedékeny.

„Oda adom kétezerért“ mondá a belé- pőnek „inkább vesztez mellette, csak báró urnak szolgálhassak. Meg vagyok győződve, hogy báró ur vevőm marad.“

Mellier igen megörült, fogta az ékszer- t s távozott.

Miután kocsisának a rendeletet, hogy Florence kisasszonyhoz hajtson kiadta, meg- elégeve dőlt fogata atlas vankósai közé.

Utközben boldogan nézegette a szik- rázó köveket.

„Remekmű — potom áron! — Mily boldog lesz Florence! — Türkizek s gyé- mántok — valóban méltó ajándék születés- napjára —“

Arcza e pillanatban elborult s gondo- lataiban mormogó: „születés napjára?“ Akaratlanul szép, fiatal nejeire gondolt. Mily meglegedett, mily szeretetreméltó, hányszor látta már szemeit kisírva, soha sem kért még kétezer frankos ékszeret. Ez még sem szép az „ő“ születésnapjáról meg- feledkezni.

A báróban felébredt a gyengédség s érzé, hogy nejt még mindig szereti, hogy

Florence csak futólagos szeszélye volt, me- lyet a nap divatja és a pillanat gyengégsége tolt nála előtérbe. Lelkében Alicet sokkal szibebnek látta, bájosabbnak, mint a kaczer énekesnőt. Sőt gondolataiban már felékesíté nejt a nagyon nyakékkal.

„Látnom kell“ s a kocsisnak kiadta rendeletét, hogy ne az énekesnőhöz, hanem haza hajtson.

Nejt az olvasásba egész elmélyedve találta.

Halkan közeledett felé és homlokon csókoltta.

„Alice“ susogó reszkető hangon „e esekéllyeséget hozom neked s bocsáss meg, hogy drága születésnapodról megfeledkeztem; egyszersmind fogadd szívből jövő jó kívána- tait annak — ki oly végtelenül szeret.“

S ezzel kinyitá a dobozt s átadá meg- lepett nejének.

Alice szemei könyekben ragyogtak s köszönetül férje vállaira borult.

Egy pillanattal később az inas lépett be, ki ezüst tálcán levelet hozott.

A báró feltűnést s átadta nejének, mig az inasnak mondá: „Jelentse Florence kis- asszonynak, hogy egy órája elhagyttam Pá- rizst s bizonytalan időre elutaztam!“

Az inas eltávozott.

Alice forró esőket nyomott férje ajkára. Ugyazonan estén Florence kisasszony a rendező által elnézést kért a közönségtől rekedtsége miatt — s valóban kedvetlenül- énekelt.

főreáliskola tanártestülete legbensőbb fájdalommal tudatja felejthetetlen kártársának, Földváry Akos pécsi áll. főreáliskolai rendes tanárnak és volt honvédtüzérnek f. hó 2-án, életének 60-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemeif. hó 4-én, szombaton délután 6 órakor fognak a budai külvárosi közsirkertben örök nyugalomra tétetni.

Előleges számadás a Pécs-belvárosi templom kifestése és megújításáról. Tartozom igen tisztelt gyűjtőimnek és adakozóimnak jelenteni, hogy előleges alku szerint Gianone Agoston építész az állásért 460 frt, Graits Endre műfestő 1500 frt, Budai Károly díszítmény-festő 700 frt, Ruzsinczy Kálmán aranyozó 714 forintot kaptak; az előpénz foglalólul kézbesítettett, a mű befejeztével jótállás mellett fognak végkép kielégítettini, amidőn is a nyugtázott számlákat fogom beautatni. Tiszteltt Mendlik Agost, apát-plébános.

Találkozás 25 év múlva. Múlt számunkban már említettük, hogy 25 évvel ezelőtt Pécsen érettségi vizsgálatot tett iskolatársak pénteken tartották összejevetelüket. A társak, miután dr. Szeredy József által mondott misét meghallgatták, Zsinkó J. kanonoknál voltak ebéden. Az ebédnél Paracetich Felix újvidéki főispán remek toasztot mondott s három év utánra az egész társaságot meghívta magához Újvidékre oly kikötéssel, hogy az ott rendezendő ünnepélyről gondoskodást a legapróbb részletekig reá bizzák. Gauzer esperes, ki tanárunk volt, szintén emelkedett hangulatu beszédet mondott volt tanítványaira. New-Yorkból Mauthner Rezső orvosától is kaptak kábel sürgőnyt, melyet ez július 31-én reggel 7 órakor adott fel. A sürgőny még az nap d. u. 4 órakor érkezett meg a következő tartalommal: „New-York via Waal — Vadember Pécs — Hungary. Salutem amicis. Mauthner.” A társak hetfőn oszlottak szét azon kölcsönös közeletteliséggel, hogy újévig mindnyájan lefénypépeztetik magukat s egymásnak megküldik a fényképeket. Mint alkalmunk volt hallani, ez összejevetel szép sikeréért a társak Zsinkó J. kanonokot, mint önzetlen barátot s jóakartót megasztalják.

Felhívás a pécsi szőlős gazdákhöz! Köz tudomásulag itt Pécsen régi időkől fogva azon más szőlőtermő vidékeken sehol be nem vett szokás uralkodik, mely szerint a szőlőmunkásoknak a kialakított béren kívül a munka idejére tetszésük szerinti mennyiségű bor is adatik. E visszaszokásnak káros kihatásai ugy erkölcsi, mint társadalmi és gazdasági tekintetben is mindinkább érezhetővé válnak. A legtöbb munkás, munka közben mindig rendelkezésére állván a bor, mértéken túl iszik s így lesz iszákossá. Az iszákos ember egészsége, munkaképessége, erkölcsi magaviselete s családi élete pedig alapszámban meg van rendítve. Aztán tekintetbe veendő még az, hogy az ilyen szőlőmunkások már a munka közben ittasulnak meg s így folytatván a munkát, több kárt mint hasznót okoznak a szőlőgazdának. Egyéb munkások, kik az izomerőt szintőlő nagy, vagy még nagyobb mérvben igénybe vevő munkát végeznek mint a szőlőmunkások — munka közben nem igényelnek bort vagy csak igen keveset. Miért nem lehetnének így a szőlőmunkások is? A mértéktelen ivásnak, mely a szőlőmunkások közt mindinkább terjed, gátot kell vetni. Az állam, a társadalom, de maguk a szőlőmunkások és szőlőgazdák jól felfogott érdekei is kívánják ezt. A pécsi szőlőgazdák egyesületének választmányja alapszabályszerű köteletségének megfelelőleg behatóan foglalkozván ezen a szőlőmunkások sorsát közvetlenül érdeklő kérdés mikénti megoldásával: azon megállapodásra jutott, hogy ezen abusust legsikeresebben társadalmi uton lehet megszüntetni, vagyis ha a szőlőgazdák közös megegyezéssel abban állapodnak meg, hogy ezentul a szőlőmunkásoknak nem adnak annyi bort, mint a mennyit

meginni tudnak s ezzel egy uj s kétség kívül minden tekintetben üdvös szokást honosítanak meg. A szőlőgazdák egyesületének választmányja tehát a fentérintett érdekek nevében bizalomteljesen az iránt kéri meg a pécsi szőlőgazda urakat, ha ezentulra abban megállapodni sziveskednének, hogy a szőlőmunkásoknak szept. hó 29-től kezdve ápril 24-ig egyenkint egy napra csak 2, legfeljebb 3, az év többi időszakában pedig rendszerint csak 3 liter bort adnak naponkint. Miután ezen eljárásnak közszokásba leendő vétele mint fentebb hangsúlyoztuk, már égető szükségét képez, azzal ismételtük kérelmünket, ha a szőlőgazdák ezen ajánlott eljárást azonnal magukévá tenni s azt követésre másoknak is ajánlani sziveskednének. Pécsen, 1883. évi augusztus hó 1-én Teljes tisztelettel a pécsi szőlőgazdák egyesületének választmányja nevében: Silla y József, ideigl. elnök.

A honvédség őszi gyakorlatai. (Pénzügyminiszeri rendelet.) A honvédség intézményének fejlesztése érdekében a honvédelmi miniszter tudvalevőleg intézkedett, hogy a közös hadsereg tartalékából a honvédség szabadságot állományába áthelyezett egyének az idei őszi fegyvergyakorlatokra kivétel nélkül beidéztesse. Ez alkalomból a pénzügyminiszter a következő rendeletet intézte a pénzügyi hatóságokhoz és hivatalokhoz. „Mint hogy többször tapasztaltott, hogy az állami közszolgálatban álló honvédegyének hivatalos elfoglaltságuk vagy a hivatalban való nélkülözhetlenségük czímen és egyéb okoknál fogva, magukat előjáró hatóságok utján a fegyvergyakorlatok alól felmenteni kérik, holott a honvédség harc-képességének fokozása és biztosítása végett okvetlenül szükséges, hogy a fegyvergyakorlatra beidézettek azokban részt is vegyenek: ezennel ugy a folyó évi őszi gyakorlatokra nézve, mint általában is köteletségévé tétetik a pénzügyi szolgálat körében alkalmazott honvédegyéneknek, hogy beidéztesseik után rögtön tegyenek erről jelentést előjáróknak s illetőleg a feleltes pénzügyi hatóságnak, mely az illetők szabadságolása, hivatalos teendőiknek ellátása s esetleg helyettesítése iránt haladékl nélkül intézkedni tartozik. Oly esetekben, midőn rendkívüli körülmények kivételesen mégis egyesek felmentését teszik nélkülözhetlenné, a pénzügyi hatóságok és hivatalok nem közvetlenül fordulhatnak a honvédparancsnokságokhoz, hanem az ügyet a pénzügyminiszterium elé terjesztendik, mely a felmentési kérelem indokainak alaposágát saját részéről is megvizsgálndja. Mint hogy a folyó évi őszi fegyvergyakorlatok az augusztus közepe szeptember vége közti időszakban fognak megtartatni, utasítatnak a pénzügyi hatóságok és hivatalok, hogy a honvédség kötelekibe tartozók akadálytalan bevonulhatása tekintetében a szükséges intézkedéseket jó eleve készítsék elő.

Villamosági kiállítás. A Bécsben legközelebb megnyitandó nemzetközi villamosági kiállítás alkalmából a rotunda közepén egy cascade állittatik föl, mely hasonló lesz a római Szt.-Péter-templom előtti szökőkutakhoz. Egy villamos erőátzármaztatás által hajtott szivattyu, mely e czélra 40 lóerőt vesz igénybe, 7—8 méter magasságra fogja a vizet szállítani, mely innen egy lejjebb fekvő medenczébe esik.

A kolera. Ne ijedjen meg az olvasó, még nem fészkelte be magát városunkba, mert hiszen már egypár hete annak, hogy a városi hatóság falragaszok által közzétette azon orvosrendőri szabályokat, melyek elég alkalmasak arra, hogy a szigoruan megtartatnak, a kelletlen vendéget tőlünk távol tartásák. Hanem ha e szabályok ugy tartatnak meg, mint ahogyan azokat a belvárosi országot mentében a „Mátyás király”-tól kezdve fekvő házak tulajdonosai, vagy lakosai megtartják, a kik a legdögöletesebb lóré az utcára eretetik, vagy öntözgetik ki az arrajárók orrsainak boszantására, akkor bizony megárténhetik, hogy nemcsak a kolera

látogat el hozzánk vendégszereplésre, hanem a pestis is. Ezeket a lőreöntözgető háztulajdonosokat és lakosokat ajánljuk a rendőrség figyelmébe, és emlékezetbe hozzuk, hogy a fentebb idézett falragasz a reniten-sekre bírságokat is szab.

A hivatalos postaküldemények súly-maximuma. Az igazságügyminiszter arról értesíti az összes törvényeseket, hogy a hivatalos postaküldeményeknek — a közlekedésügyi miniszter legújabb határozata szerint, a 20 kilogramm súlyt nem szabad meghaladni sem a vasuti, sem a postai szállításnál.

Uj teljes állami főreáliskola. A székesfehérvári községi jellegű főreáliskolát az állam átvette és azt folyó évi szeptember 1-én a VIII. osztály megnyitván teljes főreáliskolává egészítendi ki.

Kukaczos kő. Ada mezővárosnak is megvannak a maga „mindenlevő kanál”-szerű képviselői épügy, mint más városnak, mit szépen igazol a következő eset. Ada város közeget készített egy fúton, mit el nem mulasztott Trombitás uram, a fő-fő megbízás nélküli felügyelő naponkint megvizsgálni, ha vajjon nem csalják-e a várost? Egy reggel — uram isten! — nagy eset! Trombitás uram néz, csak néz egy darab kőre, meg-megböködi pöngő krajczárral pánzott meggyfa pálcájával, s végre meglepetéssel kiált fel: „Ni! hogy csalják a várost! . . .” Ezzel szalad a község-házához, jelentést tesz, panaszt emel, vádol, közgyűlést kér rögtön összehívni, a következő azonnali beszintetését követeli. Az előjáróság bámul. Ugyan mi történt? Trombitás uram ekkor kirukkol, hogy „a város érdekeire nem ügyelnek, a várost a kövezők meglopják, megcsalják!” „De hát hogyan, miként?” „Ugy, hogy kukaczos kövekkel köveznek!” „Erre már nagy lett a bámulás. Közgyűlést hívnak egybe, s ott hasztalan volt az okosabbak felszólalása, jelentést tettek a vármegyére, s bemutatják a kukaczos köveket is. Vizsgálat indult meg, a melyből aztán kisült, hogy a kőben kukac már csak azért sem élhet, mert hát az kő, a mit egy kukac megemészteni képtelen, s az észlelt lyukféle nem egyéb, mint a sziklarepszterkor használt fűrő nyoma. De Trombitás uram ezt el nem hiszi, mert hát olvasta ő, meg hallotta egy tudós embertől is, hogy találtak már a kőben ezer meg ezer éves kukacot is, a mely annyi követ evett, hogy ő maga is kővé vált.

Az építészeti szabályrendelet tervezete.

A tervek kellékei.

A helyzet rajzok és lejt méretei hossz-aságok léptéke 1:720 arányban (1 m. 720 cm.) a lejt méretei magasságok léptéke 1:50 arányban (1m.—50m.);

alaprajok léptéke 1:100 (1m.—100m.); metsze- és homlok rajzok léptéke 1:50 arányban (1m. 1—50m.);

részletrajok léptéke 1:20 arányban (1m.—20m.) rajzolndó.

Minden tervrajzon a fentebb lépték kitüntetése mellett az összes rajzok a szükséges magyar szövegű elírásokkal, magassági-, szélességi-, vastagsági- és hosszmeret-jegyekkel látandók el.

A terveken a fennmaradó épület részek szürke, a lebontandók sárga-, az ujon építendő kő-, cementfalak vörös-barna-, kőrendek lila-, vasrészek pedig kék színnel jelezendők meg.

A bemutatandó tervek és mellékleteik legalább 34 cm. hosszú és 21 cm. széles rajzszámonon avagy rajz papíron állítandók ki, és a tervező, ugy az építéssel megbízandó egyén által airandók.

Állványok felállítása és anyag lerakása.

Az állványok felállítása és az építési

anyag lerakása a hatósági engedélyben kiadott külön utasítások és az általános szabályok értelmében akként eszközözendő, hogy az által sem az élet biztonsága ne veszélyeztessék és a közlekedés ne gátoltassék, sem pedig a szomszédok ne károsíttassanak.

Állványokhoz csak megfelelő erősségű, ép és egészséges anyag használható.

A mérnöki hivatal által — kifogásolt anyagot használni, úgy fenti cizlra a hatóságilag — illetve a mérnöki hivatal által kijelölt köztérben kívül egyéb területen igénybe venni tilos.

Az állványok által igénybe vett terület elpalánkolandó és úgy ezen, valamint az építési anyag által igénybe vett köztér éjjel kivilágítandó.

Az építkezés megkezdése és kivitele.

Az építkezések tényleg megkezdését (falazás) 24 órával előbb a városi mérnöki hivatalnál be kell jelenteni, — miről a félnek kívánatára elismervény szolgáltatandó.

Minden építkezés jelen szabályok szerint és az engedélyben előírt feltételek mellett eszközözendő, — és a terv avagy engedélytől legesekélyebb eltérésre újabb tanácsai engedély szükségeltetik, a mely fontosabb eltérések esetén csakis az építészeti szakbizottság, — kisebb eltérések pedig a mérnöki hivatal előleges meghallgatása után adható ki.

Ha a kérelmezett eltérés a szomszédok érdekeire befolyással van, ezek az engedély kiadása előtt minden esetben meghallgatandók.

Az építési anyag lerakására kijelölt helyen oltott mész és vakolat tartályok mindenkor a föld színe felett helyezendők el és éjjelre deszkával letakarandók.

A felelőségről.

Azon építkezések vezetésével, melyekhez jelen szabályrendelet szerint hatósági engedély szükséges, — csak oly egyén bízható meg, ki ebbeli szakképességgel bír és az építkezés szakszerű vezetéséért a hatóság irányában felelőséget vállal, a mely felelőség kiterjed az építkezésnek jelen szabályok, — a jóváhagyott terv — és az engedély különös feltételei értelmében leendő kivételére.

A szakképzettség igazolására az 1872. évi VIII. t.-cz. értelmében nyert iparhatósági engedély nem elégséges.

Ha az építkezés folyamán a művezető szakképzettsége avagy megbízhatósága ellen aggály merülne fel, az építkezés mindaddig, míg annak vezetésére alkalmas egyén állítatik, — felfüggesztendő, — és a szakképzettség avagy megbízhatóság tekintetében aggályosnak bizonyult egyén a körülményekhez képest — hasonló művezetésektől mindenkorra, avagy addig, míg az építkezés terén elméleti és gyakorlati képességet kellőképen igazolja, — eltiltandó.

Ha a művezetés és vállalkozás nem egy személyben öszpontosul, akkor a felhasznált anyag és kiviteli munka jó minőségeért másodsorban vállalkozó is felelős.

A felelőség a hatóság irányában az építkezés befejezésétől számított 3 évig áll fenn és azon kifogás, hogy az eltérés avagy szabályellenesség építető határozott kívánására történt, a hatóság előtt érvényesíthető.

Ha a művezetés, avagy vállalkozás másra ruháztatik, az a felelőség átválalása érdekében a hatóságnál nyilatkozatot tartozik beadni.

(Folyt. köv.)

Távirat.

Lapunk zártakor veszszük e sürgönyt: **NYIREGYHAZA aug. 3.** (A „Pécs” eredeti távirata). **A ma megoldást nyert tiszta-eszlári monstre pörben, mint előre látható volt, az ő s z e s vádlottakat felmentettek. Scharf Moricz, atyjának ki fog adatni. A bíróság ítélete a közönség körében meglegedést szűit.**

Közlekedés.

Vasuton.

a Mohács, Pécs és Budapest közti vasuton. Mohácsról Pécs felé indul reggel 3 óra 23 p. d. e. 10 óra — „ d. u. 3 óra 15 „ Pécsről Mohácsra indul reggel 6 óra 22 d. e. 11 óra 15 „ este 10 óra 37 „ Pécsről Pudapestre indul délelőtt 11 óra 28 Budapestről Pécsre indul reggel 8 óra 16 A személyszállító- és póstahajók a Dunán következőleg közlekednek:

Hivatalos árffolyamok a budapesti áru- és érték-tözsden.

Budapest, 1883. aug. 3-án.

	Pénzbeli árff.
1 Magyar aranyjárdék 6%	119 85
2 Magyar aranyjárdék 4%	88 80
3 Magyar papírajárdék 5%	87 25
4 Magyar vasuti kölesön	140 —
5 Magyar földterhermentesítési kötvény .	100 —
6 Temes-bánáti „ „	99 25
7 Erdélyi „ „	99 —
8 Magyar szótődezsma váltásági	97 75
9 Magy. nyeremény sorsjegykölesön . . .	115 80
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy .	109 70
11 Osztrák járadék papírban	78 80
12 „ „ ezüstben	79 60
13 „ „ aranyban	99 50
14 Osztrák-magyar bankrészevény	839 —
15 Magyar hitelbank részvény	292 50
16 Osztrák hitelintézet	294 20
17 Cs. és kir. arany	5 65
18 20 frankos arany (Napoleon'or)	9 49
19 Német birodalmi márka	58 45

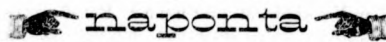
Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felelős szerkesztő: Bodó István.

Nyilttér.*)

CIRCUS SIDOLI

szombaton aug. 4., vasárnap 5.,
hetfőn 6.

2 kitünő előadás.

Kezdeté d. n. 4 és este 8 órakor.

Vasárnap először adatik
Hamupipőke.

(à la Renz.)

Előadva 80 gyermek által.

Bővebbet a falragaszok

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdetőfélnek külön lakoziméval is el vannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a válaszra szükséges postabélyeg bekladatik.

Tőke befektetésre és gyümölcsözöttetésre alkalmas ház a belvárosban előnyös áron megszerezhető. Értesítést a kiadóhivatal ad.

5 darab jókarban levő Portale nagyon olcsó áron eladó. Értekezhetni Pacher E. kereskedésében Széchenyi-tér Bazár.

4—6 gymnasiális osztályt végzett ifjú gyógyszerész gyakornoknak elfogadtatik.

Donatus kápolna közelében egy 1000□. szőlő és présház, igen kedvező feltételek mellett megvehető.

5 hold és 1500 öl rét a „Tüskési” dűlőben eladó, bővebb felvilágosítást a kiadó hivatal ad.

Egy fiatal tanító, ki jels oklevelet bír, mint nevelő, vagy magántanító szerény feltételek mellett alkalmaztatni óhajt. 313.

Nyolcz hold szántóföld egy tagban, a pécsi határban, a városhoz közel, a szigeti ország-ut alatt, jutányos áron megvehető. Értesítést a kiadóhivatal ad. 161

H I R D E T É S E K.

Fertőtlenítő-por.

(Carbolsavas mész)

1 kiló ára 16 kr. o. é. — egy 5 kilós csomag ára 60 kr. o. é.

Kapható

SIPÓCZ ISTVÁN gyógyszer-tárában Pécssett.

Vidéki megrendelések azonnal teljesíttetnek.

Pezsgő-Limonádék

golyos palaczkokban

1 palaczk ára 6 kr. o. é. a palaczkok dbja 15 krba vétetik vissza.

SIPÓCZ ISTVÁN gyógyszerész,

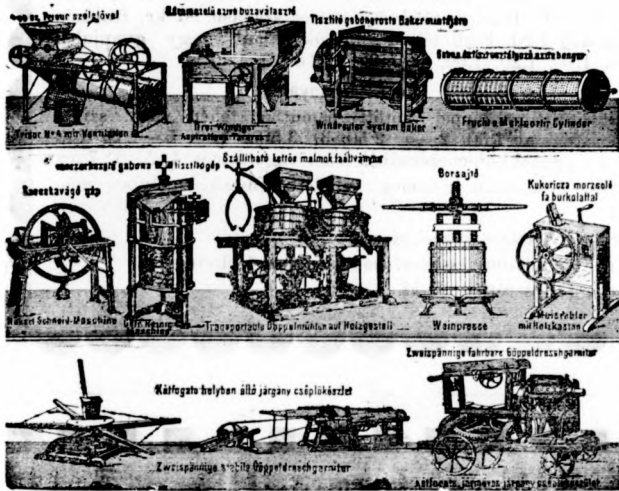
I. pécsi Sodavizgyára.

Gutjahr és Müller

BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár a Margithid közelében, ajánlják szolid szerkezetű s javított gyártmányukat, mint:

Trieurök gazdaság számára: Járgány-Cséplőgépek. Szelelő-rosták. Kukorica-morzsolók. Szeeszkavágók. Borsajtók.
Különlegességek malmok számára: Duplamalmok. Malom trieurhenger. Gabona-oztályozó hengerek. Koptatógépek. Dara-választógépek. Tararók. Detacherók.
Malom-alketrészek: Transmissiók. Szíjkerekek.
Rostalemez: Cséplőgéprosták. Liszthenger-sziták. Koptató-lemezek. Ráspoly-lemezek stb.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

295

12565 sz.
1883.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Aidinger János polgármester végrehajtónak Matakovich József végrehajtást szenvedő elleni 21 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Fekete Mihály nagyobb ajánlata folytán a pécsi kir. törvényszék a pécsi kir. járásbírótság területén lévő Pécs városban fekvő a pécsi 3238 sz. tjkben felvett 700 régi 11. új számú házra az árverést 480 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az évi augusztus hó 22-ik napján délelőtt 10 órakor Pécssett a kir. törvényszék telekkönyviratárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 48 frt készbenben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyiminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak Pécssett 1883. évi június hó 22-én tartott üléséből.

Kiadta
Dr. Karay,
kir. törvényszéki jegyző.

350

6215 sz.
1883.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy özv. Ungár Magdolna végrehajtónak kkoru Bubreg Teréz és Béla, Bubreg István atyjuk által képv. pécsi, Bubreg József pécsi és Bubreg Mária férj. Vogrenesics Mártonné kapronczai végrehajtást szenvedettek elleni 430 frt tőke ennek 1883. évi január hó 15-től vagyis napjától számítandó 8% kamatai. és 10 frt 15 kr. árverési folyomádási, és követelések, valamint a még netán felmerülendő költségei kielégítésére következők ingatlanok u. m. a pécsi 3837. sz. tjkben foglalt 4693. hsz. sz. Szőlő és pinceze $\frac{1}{6}$ részben 155 frt. és a pécsi 3838. sz. tjkben foglalt 5673 hsz. sz. szántóföld $\frac{2}{3}$ részben. 142 frtban ezennel megállapított kikiáltási ár mellett a kir. törvényszék telekkönyvi irattárában 1883. évi szeptember hó 3-ik napjának d. e. 10 órájában megtartandó nyilvános árverésen szükség esetében, a kikiáltási mint becsáron alól is, eladatni fog u. m.

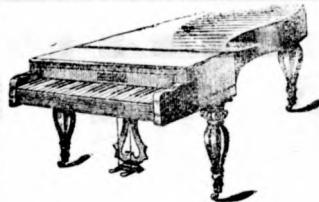
Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlan mint kikiáltási mint becsár 10%-kát vagyis 115 frt 50 kr. és 14 frt 20 krt. készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A vevő köteles a vételárt három egyenlő részben és pedig az első részt az árveréstől számítandó 1 hónap, a második részt 2 hónap, és a harmadik részt a bánatpénz betudásával 3 hónap alatt, mindenegyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal a pécsi kir. adó mint letéti hivatalnál szabályszerű letéti kérelemmel lefizetni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, Pécssett 1883 évi június hó 8-ik napján tartott üléséből,

Brodsky B.
kir. törvényszéki jegyző.

349

Alulírott tisztelettel hívja fel a t. cz. közönség figyelmét a legjelesebb és legújabb

hangszerekkel

bőven felszerelt

zongora- és harmonium-raktárára.

Alulírott raktár-tulajdonosnál a legkülönbözőbb igények kielégítést találhatnak. — akár vétel útján. — akár havi bérletet illetőleg, sőt eladási esetben — csere útján használt zongorákat is átvesz.

E raktárból való hangszerek jóságáért kezességet biztosít

Schaurek József

185

Pécssett, Ó-posta-utca 32. sz.

KRONDORFI

Savanyu-Kút

STEFANIA

Koronahercegnő forrás.

Trieszt 1882
arany érem.

Szénavodus természetes alkalikus asztali víz, a légző szervek, gyomor és hólyag bántalmait ellen.

KAHL és TSA. kúttulajdonosok Krondorfbán, (Carlsbad mellett.)

Főraktár Pécssett, FRANKFURTER ALBERT-nél.

338

MANDL ÁRMIN

férfi- sé női fehérnemű, vászon és divatáru raktára,

P é c s e t t,

Irgalmasok utca 25-ik boltszám alatt.

Ajánlja legujabb árjegyzékét mindennemű férfi-, női- és gyermek- fehérnemű, úgyszintén mindennemű vásznak, kanavász, chiffon, és oxfordról, folyton jól felszerelt raktárral.

Férfi fehérneműek.

Férfi ingek chiffonból

másodrendű minőségűek, sima III-szoros mellel, álló, áthajlító gallérral vagy annélkül 1 frt., ugyanez redőzött mellel 1.10, elsőrendű minőségűek álló, áthajlító gallérral vagy annélkül 1.10, 1.50, 2.—, a legfinomabb Schroll-féle R. chiffonért kezeskedve 2.—, 2.50. Ugyanez a legfinomabb himzett mell betéttel 1.50, 2.— egész 2.50.

Színes férfi ingek.

Valódi francia Cretton vagy valódi angol Oxfordból álló vagy áthajlító gallérral 1. 1.20, 1.50, 1.80, 2.— legujabb divatu. Ugyanez két külön divat-gallérral 10 krral drágább.

Törekvésem oda lesz irányulva, hogy raktáram tökéletesítése által azon kellemes helyzetbe jussak, melyben minden kívánalmaknak eleget tehetek.

A vásznak valódiságáról, valamint a fehérneműek szilárd munkájáért kezeskedem.

Küldemények utánvét mellett minden irányban a legnagyobb lelkiismeretességgel, pontosan eszközöltetnek.

Nem tisztelő áruk, ha 8 nap mulva visszaküldetnek, készséggel cseréltetnek ki.

Ingek megrendelésénél csak a nyak bősége szükséges.

Férfi alsónadrágok.

Tartós pamut vászonnáljénmet 50, 70, 90, magyar 60, 80 kr. 1 frt. Valódi schlésiai czérna vászonnáljénmet 70, 85 kr. 1 frt 5 kr. magyar 85, 1. 1 frt 20 kr. Valódi Creas vászonnáljénmet 1 frt, 1. 30, magyar 1. 10, 1. 40. Valódi rumburgi vászonnáljénmet 1.50, 1.80, 2.—, magyar 1.—, 1.60 1.80, 2.20. Franczi Croiseiből német szabású 90 kr. francia szabású 1.20. Férfi téli nagdrágok pamut vagy gyapjuból 80. 1.—, 1.20, 1.50, 1.80, 2.—, 2.50.

Férfi harisnyák.

Szövött vagy géppel kötött pamutból, fehér vagy színes tuczatontint 1.50, 2.—, 2.50, 3., 3.50, 4.—, 5.—. Szövött vagy géppel kötött czérnából, fehér vagy színes 4. 5. 6. 7 frt.

„Kellemtelen szájszag és fogfájás ellen!”

Erdem-éremmel kitüntetett

SCHULHOF KÁROLY ROBERT,

Manchesteri lakos által feltalált

osztrák császári kizárlagos magyar kir. szabadalmát nyert

SZOPIANA-SZÁJSZESZ.

Hatása:

1. Szopiana-szájszész a száji- és orr-üregek (odvas vagy műfogak, dohányzás vagy bármely más okból eredő) minden bűzét nyomatlanul eltávolítja.
2. Erősíti a petyhüdt foghúst és az ingó fogakat, az utóbbiaknak visszaadja természetes fehér színt, meggátolja a fogók kipodósását, védi a fogak zománctát és óv a fogfájás ellen.
3. A száji- és orr-üreg mindennemű szulvos (skorbutikus) baktériáit gyögyfűjti, áditi és pirosítja a foghúst és edzi a nyakharlyát.
4. A már létező fogfájást eltávolítja, ha a fájó fog husa pár csepp-, vízzel nem elegyített szájszesszel megnedvesítettik.
5. Diphteritis és más torokbajoknál igen sikeres gargalizáló szer.

Ára kicsinyben egy üvegnél

1 forint 25 kr. o. é.

Raktárak: Sápócz István Gyógyszere-szénél Pécsen, Török József Gyógyszere-szénél Budapestén és minden nagyobb vi-deki Gyógyszertárban. Bró János Gyógyszertész úrnál Kolozsvárott.

Főraktár 8

Dr. Schulhof Adolf úrnál
Pécsett.

Több mint 800. elismerő bizonyítványok orvosi tekintélytől előmutathatók.

Figyelemre méltó!

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudtára adni, hogy építkezés miatt üzlet-helyiségemet ideiglenesen elhagynom kellett s üzletemet

Fő-utca a városház épületében levő bolthelyiségbe
(Hamerli J. ur keztyü-üzlete mellett) tettem át.

Ez utóbbi azonban oly szűk, hogy nagy árukészletemet abban el nem helyezhetem s így engedve a kényszerűségnek, árucikkeimet tetemesen le-szállított árak mellett kiárusítom.

Minél számosabb látogatásért esedez tisztelettel

Kepes Kálmán.

Vidéki megrendelések a legpontosabban teljesítetnek.

219